

LEFVERMASK, m. 2. Ett slags intestinal-mask, $\frac{1}{2}$ tum lång, platt, oval, i levern på får. *Fasciola hepatica*.

LEFVERMOSSA, f. 1. (bot.) *Lefvermossor*, en afdelning af mossorna. *Musci hepatici*.

LEFVERNE, lëvärne, n. sing. 1) Lefnadslopp, lefnadvandel. Brukas numera mest i kyrklig stil. *Föra ett gudaktigt l.* — *Syn.* Se *Lefnad.* — 2) (pop. o. fam.) Larm, buller, gny. *Det är ett fastligt l. Hvad är här för l.?* — *Syn.* Se *Oväsende.* — *Ss.* *L-sbeskrifning, -shistoria, -slopp.*

LEFVERRIM, n. pl. 3. Tvåradiga, skämtsamma rim, af hvilka första raden alltid börjar med: *Af gädda levern är och ej af någon* —, hvarvid nämnes ett djur eller något annat, mot hvilket följande rad måste rimmas.

LEFVERSLAG, n. sing. Se *Lefverkis*.

LEFVERSTEN, m. 2. Benämning på vissa till släktet carbonater hörande mineralier, af lefverbrun färg, och hufvudsakligen bestående af kol-syrad kalk.

LEFVERTRAN, m. sing. Tran, som kokas ur lever samt inelfvor af stockfisk, kabeljo och tofsk.

LEGA, lëga, f. 1. 1) Se *Hyra*, 1. Brukas i dagligt tal mest, då fråga är om tillfällig tjänst af en person för någon kortare eller längre tid, t. ex. då man leger en soldat, en arbetare, eller äfv. vid betingning af skjuts eller körsla. — *Syn.* *Legoaftal, Hyra.* — 2) Den öfverenskomna betalningen för legd persons arbete eller tjänstebitråde, för skjuts eller körsla, o. s. v. *En soldats, en arbetares l. L-n för en häst. Taga l. som soldat, låta värfva sig.* — Bildar sammansättningarna *Arbetslega, Skjutslega.* [Leja.]

LEGA, lä'ja, v. a. 2. Impf. *Legde* (lä'jde). Sup. *Legt* (lä'jt). Genom legoaftal betinga sig en persons tillfälliga tjänst eller arbetsbiträde, nyttjandet af ett lastdragande djur, o. s. v. *L. någon som beväringskarl i sitt ställe. L. arbetare. L. hästar, oxar, o. s. v. L. ul,* genom legoaftal borttunga. [Leja.]

LEGAL, -äl, a. 2. (lat. *Legalis*) Laglig, lagllikmätiq.

LEGALISERA, v. a. 1. Gifva laga kraft, stadfästelse. — *Legaliserande*, n. 4. o. *Legalisering*, f. 2.

LEGALITET, ---ét, f. 3. Laglighet, laga kraft, lagällhet.

LEGAT, -át, n. 3. o. 3. (lat. *Legatum*) Gåfva, stiftelse genom testamente.

LEGAT, -át, m. 3. (lat. *Legatus*) 1) (hos de forna Romarne) a) Proconsuls eller Proprætors biträde i embetet. — b) En öfverbefälhavares närmaste man i befälet. — 2) (nu) a) Ståthållare i Kyrkostaten. — b) Påfligt sändebud.

LEGATION, --tschön, f. 3. 1) Beskickning från en regering till en annan. — 2) Alla vid en beskickning anställda personer. — 3) Distrikt i Kyrkostaten, styrdt af en legat.

LEGATIONS-RÅD, --tschönsrå'd, n. 3. Titel, som stundom tillägges en legations-sekreterare.

LEGATIONS-SEKRETERARE, m. 3. Sekretärer vid en beskickning. [— seer.—]

LEJD, lä'jd, f. 3. Tillstånd för en dömd eller anklagad person, att, utan fruktan för häktning, få begifva sig till en viss ort och der uppehålla sig under viss uppgifven tid. Betydde ursprungl. den säkerhet, som, enligt de gamla lagarna, en dråpare ägde, när han inställde sig vid tinget. [Lejd.]

LEGDEBREF, läjdebrev, n. 3. Kongl. tillstånds-resolution för anklagad, som vistas utomlands, att få återvända hem under ristsakningen. [Lejdebref.]

LEGEND, lejänn'd, m. 3. (lat. *Legenda*, pl. hvad som bör läsas) 1) (i katolska kyrkan) Berättelse om ett helgons underbara öden och underverk. — b) (fig.) Saga, dikt. — 2) Omskrift på ett mynt.

LEGERA, leschèra, v. a. 1. Se *Beskicka*.

LEGERING, leschèring, f. 2. Se *Beskickning*.

LEGION, legiön, m. 3. 1) Truppfafdelning hos Romarne, i början 3000 man och 500 ryttare, men sedan efterhand ökad ända till 6000 man. — 2) (fig.) Skara, här.

LEGISLATIV, legislati'v, a. 2. Lagstiftande; till lagstiftningen hörande eller som derå har afseende. [— tif.]

LEGISLATUR, legislatúr, f. 3. Lagstiftande församling eller makt.

LEGITIM, leschiti'm, a. 2. Laglig; rättmätig, rättsenlig; äkta. *L. konung. L. arfvinge.*

LEGITIMATION, leschitimatschön, f. 3. Handlingen, då man legitimerar.

LEGITIMERA, leschitimëra, v. a. 1. 1) Förklara laglig, rättmätig. — 2) Berättiga till. — 3) Gifva oäkta barn äkta barns rättighet. — *L. sig, v. r.* Ådagalägga sin behörighet eller riktigheten af gjord uppgift angående sin behörighet. — *Legitimering*, f. 2.

LEGITIMIST, leschitimí'sst, m. 3. Anhängare af ett politiskt parti, som endast erkänner den regent för laglig, hvilken har ärfllig rätt till regeringen.

LEGITIMITET, leschitimitët, f. 3. 1) Laglighet, lagenlighet, rättmätighet. — 2) Äkta börd. — 3) En regents rättmätighet i kraft af ärfllig rättighet.

LEGNING, lä'jning, f. 2. Handlingen, då man leger.

LEGOAFTAL, n. 3. Se *Lega*, 1.

LEGOFOLK, n. 3. Legdt folk.

LEGOHJON, n. 3. En, som arbetar för dagspenning.

LEGOKNEKT, m. 2. Legd, besoldad krigsman. **LEGOSTÄMMA**, f. 1. (lagt.) Öfverenskommen tid för hyra ell. arrende. *Köp bryter l.*

LEGUAN, --ån, m. 3. Amerikansk ödla, 4 till 3 fot lång, marmorerad med gult och grönt. *Iguana tuberculata*.

LEJA, se *Lega*.

LEJD, se *Legd*.

LEJDARE, m. 3. (skepp.) 1) Ett tåg, på hvilket något vandrar med en kaus eller litsor. — 2) Tågstege.

LEJON, n. 3. 1) Allmänt bekant djur af Kattslägtet, för sin styrka kalladt: Djurens konung. *Felis Leo. Modig som ett l.* — 2) (fig.) Hjeltemodig man. — 3) (astr.) *L-et*, ett af tecknen i Djurkretsen. — 4) Se *Delfin*, 2. — *Ss.* *L-hona, -hud, -hufvud, -jagt, -kraft, -klo, -merg, -styrka, -tass, -unge, -vaktlare.*

LEJONGAP, n. 3. 1) Ett lejons gap. — 2) Blomväxten *Antirrhinum majus*.

LEJONHJERTA, n. 4. 1) Hjerta af ett lejon. — 2) (fig.) a) Hjeltemodigt hjerta, hjeltemod. — b) Hjeltemodig man.

LEJONINNA, f. 1. Lejonhona.

LEJONKULA, f. 1. Kula, der ett lejon har sitt bo.